

**122η Συνάντηση  
Μετα-Ψυχολογίας**

**Βασίλειος Μαούτσος**

**29/3/11**

**Μεταψυχολογικό Σεμινάριο**

**‘Ελληνικό Ινστιτούτο Κλασικής Ψυχανάλυσης’**

**‘A Note on the Unconscious in Psychoanalysis’, 1912**

**Τόμος XII**

Ως μία μικρή αλλά επακριβής συνεισφορά στην Ιατρική κοινότητα του Λονδίνου από την οποία έχει προσκληθεί, ο Φρόιντ επανέρχεται στο θέμα περί ‘Ασυνειδήτου’ για μία εφ’ όλης της ύλης επανεξέταση και συστηματοποίησή του. Μιλάει για την γνωστή ‘μετ’ υπνωτική υποβολή’, για την ‘προσυνειδητή’ δραστηριότητα που γίνεται συνείδηση, για την ‘ενεργητική’ δράση του ασυνειδήτου, την ‘αντίσταση’ στην είσοδο υλικού από το προσυνειδητό στη συνείδηση, τις αλλαγές που έχουν επισυμβεί στη πορεία από το ασυνείδητο στη συνείδηση και φυσικά το απαύγασμα όλων αυτών που είναι η ‘ονειρική’ δραστηριότητα του ανθρώπου με τις ‘εκπεφρασμένες’ και ‘απόκρυφες’ σκέψεις του υποκειμένου που ρέουν εξ αυτής.

Οι μηχανισμοί αυτοί έχουν υπάρξει αρκετά γνωστοί και σε μία πρώτη ανάγνωση θα έλεγε κανείς ότι το παρόν κείμενο δεν προσφέρει τίποτα το καινούργιο. Θα πρέπει όμως να παρατηρήσουμε την αυτοπεποίθηση του Φρόιντ στη χρήση των όρων που χρησιμοποιεί όταν φερ’ ειπείν δηλώνει ότι ‘κάθε ψυχική λειτουργία ξεκινάει ως ασυνείδητη πράξη’. Επιπλέον η αναφορά του Strachey στη διάκριση μεταξύ ‘ιδέας’ και ‘σκέψης’ χρήζει ιδιαίτερης μνείας εφόσον αργότερα αυτό θα συσχετισθεί με τη σταθερότητα ή μη μιας ασυνείδητης ή προσυνειδητής διαδικασίας και συνεπώς της λιβιδινικής της επένδυσης αντιστοίχως.